

Arrest

nr. 218 075 van 11 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 4 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn, geboren op (...) in de Western Region Takoradi - Kansawordo.

U diende een eerste verzoek tot internationale bescherming in op 27/01/2015. U verklaarde in Ghana problemen te hebben gekend omwille van uw homoseksuele geaardheid.

Op 27/05/2015 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof werd gehecht aan uw homoseksuele geaardheid. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die de beslissing van het CGVS evenwel

bevestigde in arrestnummer 154838 d.d. 20/10/2015. U diende geen cassatieberoep in tegen het arrest van de RvV.

Op 21/11/2015 huwde u traditioneel met de Belgische vrouw M. S. (...). Op 03/07/2017 deed u een verklaring tot voorgenomen huwelijk met M. S. (...) bij de stad Mechelen. Op 01/08/2017 werd er u een bevel tot het verlaten van het land afgeleverd. U werd een tweede bevel gegeven het land te verlaten op 11/01/2018. De voltrekking van uw huwelijk met M. S. (...) werd in februari 2018 geweigerd door de burgerlijke stand van de stad Mechelen, daar geoordeeld werd dat het om een schijnhuwelijk gaat.

Op 3/12/2018 werd u opgepakt en opgesloten in een gesloten centrum voor illegalen. Op 11/01/2019 diende u een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. Als nieuw element verwees u toen naar uw huwelijk met M. S. (...), verder herhaalde u problemen te vrezen omwille van uw homoseksuele relatie in Ghana.

Op 23 januari 2019 beoordeelde het CGVS uw verzoek als niet-ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 14 februari 2019 diende u onderhavig derde verzoek in. U verklaart nu dat u de chauffeur was toen u samen met uw homoseksuele partner in een auto-ongeluk terecht kwam waarbij uw partner het leven liet. U vreest hierdoor vervolging in Ghana.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, met name een auto-ongeval waarbij u de chauffeur was, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.

Immers, u verklaart uitdrukkelijk dat het uw gay-partner was die het leven liet in dat auto-ongeval (zie *written declaration plural application*, dd. 14/2/2019, nrs. 1.1, 5.1) en dat u daarom wegluchtte. Er dient echter te worden opgemerkt dat het arrest aangaande uw eerste verzoek concludeerde: "Voormelde vaststellingen leiden, gelet op de devolutieve werking van het beroep, tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid. Aangezien verzoeker zijn geaardheid niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten."

In dit derde verzoek verbindt u uw beweerdde problemen opnieuw met uw beweerdde homoseksuele geaardheid, u verklaart immers dat u met uw homoseksuele partner onderweg was. De omstandigheden die u schetst waarbij u met uw partner in een ongeval terecht bent gekomen, zijn bijgevolg opnieuw niet geloofwaardig.

U legde opnieuw foto's neer van uw verloving om aan te tonen dat u gehuwd bent (zie *written declaration plural application*, dd. 14/2/2019, nr. 3.1). De foto's zelf bevinden zich niet in uw dossier maar uit een e-mail van het CI Vottem (dd. 18/2/2019) blijkt het om foto's te gaan die u reeds eerder in een vorige asielprocedure neerlegde. Bijgevolg werden deze reeds beoordeeld en maken ze geen nieuwe elementen meer uit.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 27 januari 2015 door verwerende partij bij beslissing van 27 mei 2015 ongeloofwaardig werd bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. In het bijzonder werd geen geloof gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden homoseksuele geaardheid. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. X van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 20 oktober 2015, waarin eveneens geoordeeld werd dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden homoseksuele geaardheid en gesteld wordt dat bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten. Tegen voormeld arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd geen beroep aangetekend bij de Raad van State.

Het eerste volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 11 januari 2019 werd door verwerende partij bij beslissing van 23 januari 2019 niet-ontvankelijk bevonden omdat door verzoekende partij geen nieuwe elementen werden aangebracht die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. Verzoekende partij ging niet in beroep tegen deze beslissing.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. X). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar huidig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij vervolging vreest in Ghana omdat zij de chauffeur was toen zij samen met haar homoseksuele partner in een auto-ongeluk terecht kwam waarbij haar partner het leven liet.

2.2.4. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen argumenten aanbrengt die de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen.

2.2.5.1. Verzoekende partij is van mening *“dat verwerende partij, zonder verzoekende partij te hebben gehoord, te snel en onvoorzichtig tot een negatieve beslissing is gekomen”* en dat verwerende partij heeft nagelaten na te gaan of de door haar aangebrachte elementen beschouwd kunnen worden als nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij onderstreept dat, naast de vrees die zij reeds aanhaalde in het kader van haar eerdere verzoeken om vermoord te worden omwille van haar homoseksuele geaardheid, zij tevens vreest vervolgd te worden omwille van het feit dat zij de chauffeur was toen zij samen met haar homoseksuele partner in een auto-ongeluk terecht kwam waarbij haar partner het leven liet. Verzoekende partij meent dat zij geen eerlijk proces zal krijgen omwille van haar geaardheid. Ten slotte verwijst zij nog naar een internetartikel waaruit blijkt dat homoseksuelen nog steeds gediscrimineerd en vervolgd worden in Ghana.

2.2.5.2. De Raad bemerkt vooreerst dat, waar verzoekende partij stelt dat zij niet werd gehoord, aan verzoekende partij bij het invullen van de ‘schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag’ in het gesloten centrum te Vottem (administratief dossier, stuk 5, *“written declaration plural application”*) de kans werd gegeven om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Raad wijst er verder op dat overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet geen persoonlijk onderhoud dient plaats te vinden indien de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. In de aanhef van de ‘schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag’ wordt er bovendien uitdrukkelijk op gewezen dat het Commissariaat-generaal niet verplicht is om verzoekende partij op te roepen voor een persoonlijk gesprek en dat het bijgevolg erg belangrijk is dat zij alle nieuwe elementen ter ondersteuning van haar aanvraag aanbrengt in de schriftelijke verklaring of uitlegt waarom dit niet mogelijk is (administratief dossier, stuk 5, *“written declaration plural application”*). Het komt dan ook aan verzoekende partij toe om, wanneer zij hiertoe de kans krijgt, alle nieuwe elementen en bewijsstukken waarover zij beschikt bij te brengen. Verder werd aan verzoekende partij op het einde van deze vragenlijst nog de mogelijkheid geboden om bijkomende opmerkingen te geven en/of iets toe te voegen (administratief dossier, stuk 5, *“written declaration plural application”*, vragen 6 en 7), waardoor zij dan ook, in zoverre zij dit voorhoudt, niet kan beweren dat zij de kans niet kreeg om haar nieuwe elementen volledig uiteen te zetten.

De Raad stelt vervolgens vast dat uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming verklaart dat zij vreest vervolgd te worden in Ghana omdat zij de chauffeur was toen zij samen met haar homoseksuele partner in een auto-ongeluk terecht kwam waarbij haar partner het leven liet (administratief dossier, stuk 5, *“written declaration plural application”*, vragen 1 en 5). De Raad is van oordeel dat in de bestreden beslissing inzake deze vrees om vervolgd te worden omwille van het auto-ongeluk waarbij haar partner het leven liet en waarbij zij de chauffeur was terecht gemotiveerd wordt dat hieraan geen geloof kan worden gehecht, aangezien zij haar beweerde problemen opnieuw verbindt met haar beweerde homoseksuele geaardheid. Immers verklaart verzoekende partij dat zij met haar homoseksuele partner onderweg was. Aangezien in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming reeds vastgesteld werd dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden homoseksuele geaardheid, en verzoekende partij geen nieuwe elementen bijbrengt die van aard zijn deze beoordeling in een ander daglicht te stellen, zijn de omstandigheden die zij schetst waarbij zij met haar partner in een ongeval terecht is gekomen niet geloofwaardig.

De Raad bemerkt verder dat, aangezien in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming reeds vastgesteld werd dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden homoseksuele geaardheid, en verzoekende partij geen nieuwe elementen bijbrengt die van aard zijn deze beoordeling in een ander daglicht te stellen, de door

verzoekende partij aangehaalde informatie over de algemene situatie in Ghana voor homoseksuelen geenszins beschouwd kan worden als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.2.6. Wat betreft de door verzoekende partij bijgebrachte foto's van haar verloving, meent de Raad dat verwerende partij dienaangaande terecht het volgende motiveert in de bestreden beslissing: *"U legde opnieuw foto's neer van uw verloving om aan te tonen dat u gehuwd bent (zie written declaration plural application, dd. 14/2/2019, nr. 3.1). De foto's zelf bevinden zich niet in uw dossier maar uit een e-mail van het CI Vottem (dd. 18/2/2019) blijkt het om foto's te gaan die u reeds eerder in een vorige asielprocedure neerlegde. Bijgevolg werden deze reeds beoordeeld en maken ze geen nieuwe elementen meer uit."*

2.2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij bij het invullen van de 'schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag' in het gesloten centrum te Vottem op 14 februari 2019 de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT